



**'WE HEBBEN
BESLOTEN
DAT WE VOOR
DE KOMENDE
JAREN
STABILITEIT
ZOEKEN'**

zinnig zijn, maar wij denken nu eerder aan samenwerkingen met partners, bijvoorbeeld om in het buitenland activiteiten op te zetten.”

9 Na de beursgang had Sif al de ambitie om uit te breiden in Noord-Amerika en Japan. Is die ambitie er nog?

“We hadden begin 2020 een project in Amerika in het orderboek staan, maar dat werd gestopt door problemen met de milieu-effectrapportage. In Japan hebben we de markt verder onderzocht. We hebben met partners gesproken en vastgesteld dat de markt te klein is en heel lastig te doorgronden, door de Japanse cultuur. Tegelijk kwam in Europa toen een enorme ontwikkeling op gang en zijn de ambities fors opgeschroefd. We hebben daarom besloten dat we voor de komende jaren stabiliteit zoeken. We gaan voor ervaren ontwikkelaars werken, met producten die wij kunnen maken.”



– Column –

Pech Galapagos is geen vrijbrief voor belabberde governance

Oordelen beleggers te hard over Galapagos? De voormalige beurslieveling wordt inmiddels verguisd door hordes gedesillustreerde biotech-adepten.

Een reeks tegenslagen in de ontwikkelingstrajecten van medicijnen verpulverde de aandelenkoers van 250 naar zo'n 55 euro.

De royale cashpositie – dankzij goed onderhandelen in de gelukkige jaren losgetroddeld van mastodont Gilead – heeft Galapagos behoed voor een enkeltje kerkhof, daar waar talloze biotech-beloftes hun eeuwige rust hebben gevonden.

De aandeelhoudersvergadering van eind april was de perfecte gelegenheid voor beleggers om bestuur en commissarissen eens stevig aan de tand te voelen. Een fysiek bezoek werd vanwege covid afgeraden, maar desondanks faciliteerde Galapagos geen webcast. Aandeelhouders konden vooraf schriftelijk vragen indienen. De antwoorden kwamen enkele weken na de vergadering.

En die antwoorden stemden niet vrolijk. Beleggers zullen pas later dit jaar meer vernemen over de strategische plannen. Wel meldde Galapagos alvast dat een opheffingsverkoop, ook door de banden met Gilead, niet aan de orde is. Een tegenvaller voor die aandeelhouders die hoopten op een snelle uitkering van de contanten (de beurswaarde is lager) en de verkoop van de pijplijn (aan Gilead?). Beleggers moeten nu hopen

dat de pechreeks voorbij is en dat Galapagos een gelukkige hand heeft bij het plegen van overnames.

Je kunt als belegger begrip opbrengen voor de tegenslagen; dat geldt echter niet voor de governance van Galapagos. Terwijl Paul Stoffels als nieuwe ceo met een welkomstbonus is gelokt, krijgen zowel zijn voorganger Onno van de Stolpe als voormalig medebestuurder Piet Wigerinck een vertrekvergoeding mee. Ondanks alle tegenslagen en de koersval, ontvangen de bestuurders ook gewoon een bonus.

Goede argumenten om 23 jaar lang dezelfde ceo aan te houden zijn lastig te vinden; niet iedere ceo heet Warren Buffett. En argumenten om 18 jaar lang dezelfde president-commissaris aan te houden, bestaan zelfs niet. Bij Galapagos gebeuren beide zaken wel, en de governance verbeterd niet in de nieuwe *one-tier* structuur, aangezien de nieuwe ceo tevens voorzitter wordt.

Beleggers zijn te mild over Galapagos.



ERROL KEYNER
is adjunct-directeur van de VEB